

Govor Đure Kesića

Kako da jednim pozdravom obuhvatim sve vas ovdje prisutne. Jednako vas cijenim i poštujem, samo neke nisam dugo vidio!

Pokušavam biti što smireniji, ali priznam trese me trema. Sa svojih 50 , ovo ipak nikada u životu nisam radio. Ne zamjerite mi ako ponekad zamucam, iako tekst vrlo dobro znam. Pisao sam ga na dušak, iskreno i osjećajno. Ne znam drukčije.

U zadnjih desetak dana intezivno sam radio organizatorske poslove ovog svečanog čina. Kada sam od Ilje, Mate i Zlatka saznao da u ime radnika kolektiva kome pripadam i dobrog poznavalaca Josipa Oršolića, naravno i njegovog iskrenog prijatelja i druga, trebam i nešto reći ovom prigodom, osjećao sam se zaista ponosno i srećno. Nikada takav posao nisam lakše prihvatio, koliko god on bio težak i odgovoran. Nisam u tom momentu našao riječi zahvale za takvo povjerenje. Jedino me mučilo, hoću li sve što želim reći, moći to da uradim , a da ne zaplačem.

Sad, kad stojim tu ispred Vas, vas koji ste došli iz različitih krajeva Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, pravog inozemstva: Austrije, čak Njemačke, vas koji ste došli Josipu u čast i nama zaposlenicima Yimora koji smo pripremili ovaj spomenik za otkrivanje... tu čast i to povjerenje osjećam još snažnije.

Dovoljan razlog za čudnu sreću.

Dragi poštovaoci Josipa Oršolića !

Hvala Vam što ste dio svog dragocjenog vremena odvojili za dolazak u Domaljevac, u dvorište naše firme, nama u goste, da prisustvujete ovom , za nas izuzetno važnom događaju.

Nadam se da ste prijatno putovali, da ćete se kod nas ugodno osjećati i da ćete se poslije sretno vratiti svojim kućama. Ponesite divne uspomene iz Yimora i Domaljevca, Josipovog rodnog mjesta.

Kada sam sa većinom vas razgovarao telefonom ili uživo o ovom događaju, moram vam reći da je u tim riječima bilo puno sjete, suosjećanja, ponosa, radosti, ali i neizbježne tuge, žalosti, pa i iskrenog plakanja.

Niko nije pozivnicu mirno primio i rekao uobičajeno: Dobro, vidjeću!

Ima onih koji iz objektivnih razloga fizički danas nisu sa nama. Daleko je Australija, Amerika, Kanada, Švedska... Imamo pozdrave od njih i žalost što ne mogu biti sa nama. Ima mnogo onih koji su svoje godišnje odmore prilagodili uskršnjim praznicima, pa će iz objektivnih razloga doći sedam dana kasnije.

Ali ima onih koji su potegli iz dalekog Frankfurta, iz Austrije, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne...

U ime obitelji Oršolić, u ime firme YIMOR i u svoje lično ime, ja vam se iskreno zahvaljujem. Ne dao bog ovo zaboraviti.

Za nekoliko dana će naša firma proslaviti svoj 19. rođendan.

Kako vrijeme brzo teče.

Prije devetnaest godina, Josip je pokrenuo projekat zvani YIMOR.

Podržali su ga braća Mato i Iljo. Znam da je bilo stvarnih teškoća. U haotičnom vremenu. Pa ipak, brzo se napredovalo. Živih familije Oršolića je tada bilo ukupno 9. Stavili su to simbolički i u logotip firme. Sada ih ima petnaestoro.

A onda je počelo ovako : Jedna prodavnica, tri, 19, 27.

Jedan radnik, tri, 19, 27,57...

Dvadeset sedam prodavnica, veleprodaja, pržionica kave. Cilj: trideset prodavnica, veleprodaja, pržionica kave, pekara, sokara, sto radnika! Sto obitelji koji će imati što jesti, imati sigurnost. Baš tako je govorio Josip meni i bratu Anti kada smo pred rat išli zajedno u Zagreb.

Možete li se i vi prisjetiti tog vremena? Devedesetih !

Ante Markovića, izjednačavanja svih oblika vlasništva, početaka privatizacije, uvođenja višepartijskog sistema, raspada Jugoslavije, džinovske inflacije...

Josip je tada imao samo 41 godinu. I znate i sami koliko ogromno životno iskustvo. Pa, mnogi od nas smo bili njegovi savremenici, drugovi, poštovaoci, pa i dužnici. Oni koji su ga dobro poznavali, znaju da je Josip u svakom poslu bio temeljit, osoba sa vizijom, strpljiv, a u isto vrijeme osoba čudesne energije.

Volio je Posavinu, ali iznad svega Domaljevac. Mogao je YIMOR biti bilo gdje, ali je u Domaljevcu. Mogao je i TC biti u bilo kom velikom gradu, ali je u Domaljevcu.

Mi danas, biznis riječnikom vrlo često kažemo da je Josip bio brend čovjek.

I danas, poslije toliko godina, neka vrata iz svijeta gospodarstva, politike, sporta, kulture, otvaramo Josipom. Ja se toga ne stidim, i to rado činim. Tako se češće podsjećam i prisjećam Josipa.

Znate li da je danas u svijetu biznisa u Bosni, u cijeloj Bosni i Hercegovini, dovoljno reći YIMOR i da se odmah razumijemo.

Jer,...

Yimor je asocijacija na Josipa, na familiju Oršolić, na Domaljevac, Bosansku Posavinu , poštenje, korektnost, uredno plaćanje, na datu riječ, preciznost... jednostavno na rad !

To je bila Josipova vizija Yimora, cilj kome je težio, imperativ koji je postavio pred sebe, pred braću, sve radnike...

Taj imperativ, to je danas stvarnost. Radnik sam ove firme već dugo godina i to dobro znam.

Ni rat nije mogao uništiti taj imperativ, tu viziju, naš Yimor.

Odnio je Josipa.

Kako tužno ?!

Zašto ?

Zašto prvo moraju ići najbolji ?

Imam sto pitanja , a nijedan odgovor!

Yimor je danas stabilna firma, nikad jača. Kad to u rečenicu dvije moram reći, onda kažem: 135 radnika – s ponosom, 20 prodavnica tipa marketa i supermarketa, ovaj prelijepi Trgovački centar – zovemo ga Brod u luci, veleprodaja, promet milionski, kamioni, šljeperi, automobili – onoliko koliko ih treba (ali ih je zaista mnogo) najsuvremenija informatika, pokrivanje poslom cijele BiH, distribucija: Podravke, Kraša, Francka, Crvenke, Medele, Lijanovića, Vindije, sokova Moć prirode, Kanaana...

Imamo 135 radnika, 20 prodavnica, pekara, sokara i punionica vode će biti u maju. Pržionicu kave je odnio rat. Polako ispunjavamo Josipov san. I prebacujemo.

Za to su zaslužni danas prije svega njegovi radnici, stručni, vrijedni, pažljivi. Tako kažu vlasnici.

A mi kažemo njegovi vlasnici: Mato, Iljo i Zlatko.

Sutra će to možda biti: Josip junior, Nina, Karlo, Mislav, Lana.

Dragi naši, dragi moji !

Yimor ima ustanovljen svoj dan. Dan firme .Obilježava ga svake godine

19.03. na dan Svetog Josipa.

Svake godine neradno i na različite načine.

Sportski, kulturno, naveče svečano.

Ponekad putujemo na ekskurzije.

A ove godine!

Ove godine, danas, ovdje, u kalendaru obilježavanja ovog dana ima nešto zaista lijepo i neponovljivo.

Otkrivamo spomenik uteljetilju firme YIMOR Domaljevac – Josipu Oršolić.

To je, poslije svega, najmanje što možemo učiniti za pokojnog Josipa.

Spomenik koji ćemo danas okriti je djelo akademskog kipara Ante Jurkića iz Zagreba. Čovjeka naše gore lista, porijeklom iz Tramošnice.

Molim Zlatka Oršolića, sina pokojnog Josipa i jednog od suvlasnika firme da otkrije spomenik.

Molim Stanka Anđić, Mandu Čošković i Sabinu Mijatović da u ime zaposlenika firme YIMOR polože cvijeće kraj spomenika našeg utemeljitelja.

Sve vas, dragi naši gosti, pozivam da poslije otkrivanja spomenika, pogledate nastup KUDA «Mladost» Domaljevac u kome je nekada i san Josip aktivno radio, te da odemo u svečanu salu našeg trgovačkog centra na osvježenje.

Poslije okrepljenja, radnike YIMORA pozivam na sportske susrete pred osnovnu školu, te večeras, od 19,00 sati na zajedničko druženje u pratnji bračnih partnera, kolega ili koleginja.

Hvala vam mnogo.